

Day 1

คืนก่อนเดินทางผมตั้งใจที่จะไม่นอนเนื่องจากไม่อยากตื่นสาย เพราะกลัวว่าจะไปไม่ทันขึ้นเครื่อง ตามตารางแล้วต้องพบกับทุกคนที่สนามบินสุวรรณภูมิตั้งแต่เวลา 4.00 ผมออกจากบ้านเวลาประมาณ 3.35 ใช้เวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็ถึงสนามบิน จากนั้นก็นั่งรอทุกคนจนได้เวลาเช้าเช็คอิน โหลดกระเป๋าขึ้นเครื่อง เตรียมตัวสำหรับการเดินทาง หลังจากเข้าเกตไปแล้วก็นั่งรอเวลาขึ้นเครื่อง เริ่มขึ้นเครื่องเวลา 6.00 นั่งดูหนังบนเครื่องซักรี่เครื่องก็ออกตัว ไม่ได้ตื่นแต่เวลาเครื่องขึ้นแบบนี้มานานแล้ว หลังจากเครื่องขึ้นมาได้ซักรี่ก็ใช้เวลาทานอาหารเช้าของพวกเรา ได้ทานอาหารเช้านบนเครื่องเป็นไข่กับเบคอน มีโยเกิร์ตสตอร์แบร์รี่เป็นของหวาน อร่อยมากครับ พวกเรานั่งอยู่บนเครื่องประมาณ 3 ชั่วโมง จากนั้นต้องต่อเครื่องไปโอซาก้าที่ฮ่องกง พวกเราถึงฮ่องกงเวลาประมาณ 10.35 เวลาฮ่องกง ตามตารางแล้วพวกเราต้องได้ขึ้นเครื่องต่อไปโอซาก้าเวลาประมาณ 11.20 แต่เกิดปัญหาเล็กน้อย ทำให้พวกเราขึ้นเครื่องเวลาเกือบ 13.00 ตามเวลาฮ่องกง พวกเราถึงถึงญี่ปุ่นเวลา 17.25 ของญี่ปุ่น ได้รับการต้อนรับอย่างดีจากอาจารย์และนักศึกษาผู้ช่วย เนื่องจากกำลังจะมีพายุเข้า อาจารย์จึงแนะนำให้พวกเราทานอาหารกันที่สนามบินแล้วจะได้กลับโรงแรมเลย ไม่ต้องออกมาเจอพายุ เนื่องจากผมทานปลาดิบไม่ได้ จึงแยกไปทานราเม็งกับอาจารย์และรุ่นพี่อีก 3 คน อร่อยมากครับ หลังจากทานเสร็จก็เดินรอบๆนิดหนึ่ง รอเวลารวมตัวกับอีกกลุ่มหนึ่ง หลังจากพวกเราพร้อมตัวกันก็เดินทางไปสถานีรถไฟเพื่อรับบัตรขึ้นรถไฟของพวกเราที่จะใช้ตลอด 10 วัน

หลังจากนั้นก็นั่งรถไฟจากสนามบิน KIX มาลงที่ Comfort Hotel Sakai อาจารย์ได้บอกกำหนดการเล็กน้อยของวันถัดไป แล้วก็แยกย้ายกันขึ้นห้อง ผมขึ้นไปเก็บของบนห้องแล้วลงมาเดินไปซื้อของกับเพื่อนๆ เนื่องจากพายุจะเริ่มมาแล้ว พวกผมจึงค่อนข้างกันนิดนึง ไอศกรีม กับ พุดดิ้งของร้านสะดวกซื้ออร่อยมากครับหลังจากกลับมาผมขึ้นห้องมาจัดของเล็กน้อยแล้วก็อาบน้ำนอนครับ

Day 2

วันที่ 2 ผมตื่นสายจากเวลาที่ควรทำให้ไม่ได้แต่งตัวให้เรียบร้อยดีนัก กระตุ่มข้อมือขาด มือถือก็แบตหมดทั้งๆที่เหมือนคืนผมก็ชาร์จไว้แล้ว ได้กินข้าวเช้าเล็กน้อยก่อนออกจากโรงแรม ผมเกือบจะขึ้นรถบัสไม่ทันแล้วครับ หลังจากนั้นก็ออกเดินทางไป **Osaka**

Prefecture University ด้วยรถโดยสารประจำทาง ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ก็เดินทางมาถึงมหาวิทยาลัย เมื่อผมเห็นครั้งแรกผมคิดเลยว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่สะอาดตาน่ามอง น่าเรียนสุดๆ เนื่องจากเดือนนี้ที่ญี่ปุ่นเป็นฤดูร้อน ทำให้การแต่งตัวมามหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่นี่ดูสบายๆ ไม่อึดอัด ผิดกับพวกเราที่จะมาเยียมมอริการของที่นี่ทำให้ต้องใส่ชุดพิธีการ หรือ ชุดสูทกัน หลังจากนั้นพวกเราได้รับฟังข้อมูลของมหาวิทยาลัยจากอาจารย์ซะกะ เริ่มต้นโดยการแนะนำ **OPU** โดยอาจารย์ แนะนำ **TNI** โดยอาจารย์ประจักษ์ และแนะนำตัวนักศึกษาแต่ละคน แต่เนื่องจากใช้เวลามากกว่าที่คิดจึงไม่ได้แนะนำครบทุกคน หลังจากนั้นพวกเราไปรับประทานอาหารบริเวณภายนอกของมหาวิทยาลัยถึงเวลาประมาณ 13.30 น. ต่อจากนั้นมีการฟังวิดีโอเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัยของทางมหาวิทยาลัย และเดินเยี่ยมชมงานวิจัยของจริงของทางมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการปลูกผักกาดหอมโดยใช้แสง LED แทนดวงอาทิตย์ ใช้น้ำผสมแร่ธาตุหมุนเวียนเพื่อนำไปเลี้ยงปลาที่อยู่ด้านล่างของตู้ปลูกพืชอีกที การปรับอุณหภูมิตลอดเวลาเพื่อจำลองเวลากลางวัน-กลางคืน การดูแลทั้งหมดจะใช้เครื่องจักรและคอมพิวเตอร์ควบคุมตลอดเวลา ยกเว้นแค่ตอนเก็บเกี่ยวผลผลิตที่จะใช้มือคนทีละเอียดยกกว่า นอกจากนี้ยังได้คิดถึงสถานการณ์ที่ให้ผู้สูงอายุหรือผู้พิการสามารถทำงานที่นี่ได้ จึงได้พัฒนาให้เครื่องจักรรูปร่างเหมาะแก่ผู้สูงอายุหรือผู้พิการด้วย เพื่อหาวิธีการหลีกเลี่ยงสภาวะขาดแคลนอาหาร หรือภัยพิบัติที่ไม่สามารถปลูกพืชได้ จึงมีการดำเนินงานวิจัยนี้ขึ้น แถมยังมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาตลอดเวลาเพื่อค้นหาวิธีการ, แสง, อุณหภูมิ หรือแร่ธาตุที่เหมาะสมที่สุดในการปลูกเพื่อให้ผลผลิตที่ดีและรวดเร็วที่สุด ได้มีการนำผักที่ปลูกด้วยวิธีการนี้ไปขายแก่ผู้บริโภคตามท้องตลาดบางที่ด้วย

จากนั้นพวกเราได้เข้าพบอธิการบดีของ **OPU** เพื่อการคำขอขอบคุณสำหรับโครงการนี้ ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น ท่านดูเป็นคนที่ไม่กลัวความรู้อย่างสม่ำเสมอ สมกับเป็นอธิการบดีด้านการศึกษาจริงๆครับ ท่านถามพวกเราเกี่ยวกับความรู้สึกที่ได้มาโครงการนี้ จากนั้นก็ถ่ายรูปด้วยกันเล็กน้อย

หลังจากนั้นก็เริ่มงานเลี้ยงต้อนรับพวกเราในร้านอาหารบริเวณมหาวิทยาลัย มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เล็กน้อยตามมารยาท (สำหรับผมนะ) อาหารก็อร่อยมากๆ เสร็จกิจแล้วก็กลับโรงแรมเพื่อพักผ่อน

Day 3

วันที่ผมตื่นเร็วเป็นพิเศษ เพราะไม่อยากพลาดโอกาสดีๆ แบบเมื่อวาน ตื่นนอน แปรงฟัน อาบน้ำ ลงมาทานอาหารเช้าที่ทางโรงแรมจัดไว้ให้ อร่อยมากๆ แล้วก็อิ่มมากๆ ด้วยครับ เสร็จแล้วผมก็ออกไปเดินเล่นข้างนอกเล็กน้อย ถ่ายรูป และกลับมารอสมาชิกคนอื่นๆ ที่โรงแรม พอถึงประมาณ 8.00 น. ก็ขึ้นรถไฟไปทำกิจกรรมที่ I-Site ของทางมหาวิทยาลัย OPU ทำกิจกรรมเกี่ยวกับเทคนิคในการรวบรวมความคิด เพื่อหาประเด็นสำคัญที่แต่ละคนสามารถคิดได้ และรวบรวมให้เป็นกลุ่มเดียวกัน เพื่อหาหนึ่งประเด็นใหญ่ที่สำคัญที่สุด ได้ความรู้และเทคนิคต่างๆ มากมายทีเดียว ถึงเวลาประมาณเที่ยงก็ออกไปทานอาหาร

หลังจากนั้นก็ใช้เวลาพักรอซักกั๊ว แต่ก็เริ่มโดยการทานอาหารกลางวันก่อน แต่ด้วยเนื่องจากร้านที่ไปกินนั้นรอค่อนข้างนานและคนเยอะ แถมบางคนอยากทานอย่างอื่น จึงแบ่งกลุ่มออกไปทานอาหารแล้วค่อยกลับมารวมตัวกัน ณ ที่ที่เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของโอซาก้า บ้ายูกะโกะนักวิ่งนั่นเอง จากนั้นพวกเราได้เดินทางไปชมพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์โอซาก้า ตอนแรกนึกว่าจะเป็นที่น่าเบื่อเพราะคิดว่าน่าจะคล้ายๆ กับท้องฟ้าจำลองของประเทศไทยที่สภาพของเครื่องเล่นหรือเครื่องทดสอบส่วนใหญ่ค่อนข้างเสียหายหรือไม่สามารถใช้งานได้เพราะไม่มีคนคอยดูแล แต่ผมกลับคิดผิดอย่างมหันต์ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ของญี่ปุ่นนั้นยิ่งใหญ่มาก สิ่งของ, เครื่องเล่น, วิดีโออธิบายประกอบเนื้อหาที่ถูกจัดแสดงนั้นได้ถูกจัดเรียงอย่างเรียบร้อยและยังอยู่ในสภาพใช้งานได้ทุกชิ้น ทั้งสนุกทั้งน่าสนใจ มีสิ่งของให้ทดลองเล่นมากมาย สิ่งของที่ตั้งดูความสนใจได้มากมาย แม้แต่ผู้ใหญ่ที่พาลูกๆ คู่รักหนุ่มสาวเข้าไปก็ยังสนุกไปกับมันรวมถึงพวกเราด้วย แค่นั้นเดียวก็ใช้เวลาร่วมชั่วโมงแล้วพวกเราจึงไม่น่าจะได้อูบร้อน เนื่องจากพวกเราต้องลงไปดูการแสดงดวงดาวท้องฟ้าจำลอง จึงต้องเร่งดูแต่ละชั้นให้เร็วที่สุด หลังจากที่ได้ดูครบทุกชั้นพวกเราเข้าไปยังห้องแสดงท้องฟ้าจำลอง เพื่อรอชมการแสดง ในห้องมืด อุณหภูมิเย็นสบาย เมื่อผู้บรรยายบอกให้เราหลับตา เมื่อลืมตาขึ้นมา ดวงดาวอันแสนสวยงามนั้นทำให้ผมตะลึงไปครู่หนึ่งเลยแม้จะรู้ว่าเป็นของปลอมก็ตาม ได้ฟังเรื่องเล่าเกี่ยวกับทางช้างเผือก เจ้าหญิงทอผ้ากับ ชายเลี้ยงวัว กลุ่มดาวต่างๆ ดวงดาวที่สามารถเห็นได้ชัดเมื่อเมษายนที่ผ่านมานั้นนั้นจัดการแสดงได้อย่างสวยงามและน่าสนใจ แม้แต่ผู้ใหญ่ก็ยังสนุกไปกับมันโดยไม่รู้ตัว ผมหวังว่าประเทศไทยจะสามารถสร้างสถานที่แบบนี้เพื่อให้นักศึกษาแก่นักนักเรียน และผู้เยี่ยมชมคนอื่นๆ ให้สนุกไปกับการเรียนรู้ได้เช่นกัน

หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันไปซื้อของฝากกันในย่าน Namba เดินกันไม่ถูกเลยครับ ร้านค้ามากมาย สิ่งของมากมาย ในเวลาแค่ 2 ชั่วโมง เดินดูให้ทั่วคงไม่ทันแน่ๆ มีของตั้งมากมายให้ดู แต่เวลาน้อย ช่างน่าเสียดายจริงๆ

Day 4

วันนี้ก็ตื่นได้ค่อนข้างเช้ากว่าที่คาดเอาไว้ อาบน้ำ แต่งตัว ลงมาทานข้าวเช้าแสนอร่อยของโรงแรม รอร่วมตัวกันที่ล็อบบี้โรงแรมเพื่อนั่งรถบัสที่จองไว้เพื่อเดินทางไปเกียวโต จังหวัดต้นกำเนิดวัฒนธรรมญี่ปุ่น อดีตเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น เมืองที่มีรูปแบบ ลักษณะบ้านแบบโบราณที่สภาพไม่โบราณ สามารถเห็นผู้คนสวยชุดยูเกะตะเดินตามท้องถนนได้ทั่วไป ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ระหว่างเดินทางก็เห็นท้องนาเขียวจีเต็มไปหมด แม้จะเป็นต่างจังหวัดแต่บ้านเมืองสะอาด ยังดูทันสมัยไม่ต่างจากบ้านในตัวเมืองเลย เมื่อถึงเกียวโตอากาศก็ยังคงร้อน แดดแรง ตามฤดูของญี่ปุ่นในช่วงนี้ จากนั้นพวกเราเดินไปฝั่งตรงข้ามของถนนเพื่อซื้อตั๋วเข้าชม 平等院 Byoudouin วัดของญี่ปุ่นอันโด่งดังที่อยู่ด้านหลังเหรียญ 10 เยนของญี่ปุ่น แม้จะร้อนแต่ก็ยังมีคนท่องเที่ยวมากมาย การจัดแสดงสถานที่ และการตกแต่งต่างๆ ช่างดูน่าตื่นตา สวยงาม ไม่น่าเบื่อเลยจริงๆที่เป็นวัด แม้พวกเราจะต้องรีบเดินดู ชมได้ไม่ละเอียดเพราะเวลาจำกัดเนื่องจากการเข้าชมด้านในของวัดอีกจุดหนึ่งจะจัดเป็นเวลาหากไม่ไปตามเวลาก็คงไม่ได้เข้า จึงเดินดูส่วนต่างๆ ถ่ายรูปภายในสถานที่กัน เมื่อชมพระพุทธรูปภายในวัดแล้วพวกเรา ก็ออกมาจากสถานที่ หลังจากนั้นก็ทานอาหารกลางวันแบบญี่ปุ่นดั้งเดิม ส่วนใหญ่เป็นผักต้ม , มันภูเข , หน่อไม้ , ลูกชิ้นปลา กับซูชิซึ่งไม่ค่อยอึดเท่าไร จากนั้นก็เดินเที่ยวในเมืองเล็กน้อย เมือง Uji ที่พวกเราไปค่อนข้างขึ้นชื่อเรื่องชาเขียว พวกผมเลยไปหาชาเขียวทานกัน แต่เนื่องจากเวลาน้อยจึงได้มีแค่บางกลุ่มได้ดื่มแบบเป็นพิธีการแบบใช้เวลาสั้นๆ กับบางคนก็ได้ทานแต่ไอศกรีมชาเขียว ตัวไอศกรีมไม่หวาน ไม่เข้มข้นเกินไป ทานง่าย ตัวครีมเนื้อแน่นอร่อยมากๆครับ หลังจากกลับถึงรถพวกเรา ก็เดินทางไปยัง 伏見稲荷大社 หรือ Fushimi Inari Taisha วัดจิ้งจอกที่มีประตู Torii สีแดงเป็นพันๆต้นอันโด่งดัง ผมเสี่ยงทายเสียมชี ชื่อของฝากจำพวก พวกก๊วยเจ๋ง กระเป๋าคาด เครื่องดื่ม แล้วก็เดินทางกลับโอซาก้า เนื่องจากพวกเรากลับมาถึงเร็วกว่าที่คาดไว้จึงมีเวลาเดินเที่ยว ชื่อของฝากได้อย่างเต็มที่ พวกเราจึงแบ่งกลุ่มไปยังสถานที่ต่างๆกัน หางของฝาก เดินช้อปปิ้ง กลุ่มผมไปยัง Yodobashi Camera Umeda ห้างสรรพสินค้าอันโด่งดังที่ขายของทุกอย่าง กล้องดิจิทัล เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องเขียน เสื้อผ้า รวมถึงของเล่นด้วย ผมได้ของฝากมากมายจากที่นี่ หลังจากกลับมายังโรงแรม แต่ยังไม่รู้สึกว่าอยากจะไปเที่ยวต่อ จึงออกมาจับรุ่นพี่อีก 2 คน เที่ยวบ้ายูกุริโกะยามคำคิน และตึก ドン・キホーテ ที่มีชิงช้าสวรรค์หมุนเป็นรูปแคปซูล สนุก แต่อากาศร้อนมากๆครับ กลับมาทำเอาผมแทบสลบ หออะไรทาน อาบน้ำ แขน้ำอุ่นๆ แล้วก็นอนหลับ

Day 5

วันนี้เป็นวันที่พวกเราได้เข้าเรียน **Workshop** เรื่องการคิดแบบ **System Thinking** การคิดโดยนึกถึงความต้องการก่อนนึกถึง **function** ของอุปกรณ์ พวกเราได้เลือกหัวข้อที่จะวิเคราะห์ระหว่างคนในกลุ่ม โดยอาจารย์ได้เสนออุปกรณ์ให้พวกเราวิเคราะห์ หรือจะให้พวกเราคิดเองก็ได้ แต่ไม่ควรยากจนเกินไป จะมีคนญี่ปุ่น **1** คนเข้าร่วมด้วยในแต่ละกลุ่ม ทำให้พวกเราแต่ละกลุ่มสามารถได้ข้อคิดหรือความคิดเห็นที่หลากหลาย หัวข้อของกลุ่มพวกผมในตอนแรกเป็นเรื่องของเครื่องขายตั๋วในสถานีรถไฟ พวกเราต้องการพัฒนานั้นให้ดียิ่งขึ้น แต่พวกเราได้เห็นว่าปัญหามันเยอะเกินไป ทำให้เราเปลี่ยนหัวข้อเป็นอะไรที่ง่าย ๆ อย่าง กาต้มน้ำแทน ทั้งคนไทยและคนญี่ปุ่นก็ใช้กันโดยทั่วไป ทำให้พวกเราได้หัวข้อที่สามารถได้ความคิดเห็นจากทั้ง **2** ฝ่าย ตัวแทนจากทั้ง **2** ประเทศได้จัดลำดับความสำคัญของคุณสมบัติของอุปกรณ์ต่างกันด้วย แม้แต่คนญี่ปุ่นด้วยกันเองแต่ต่างเพศกัน ทั้งชายและหญิงก็ยังจัดลำดับความสำคัญของคุณสมบัติและความสามารถของอุปกรณ์ต่างกัน อีก **2** กลุ่มก็มีหัวข้อที่น่าสนใจมากๆ หนึ่งคือเครื่องดูดฝุ่นที่รวมฟังก์ชันอันหลากหลายเพื่อออกแบบพัฒนาความสามารถของตัวเครื่องจักรให้ดียิ่งขึ้น สองคือเครื่องปรับอากาศที่ลดปัญหาต่างๆของตัวเครื่องที่มีอยู่ในปัจจุบันลงไปได้ และมีรูปแบบการทำงานที่หลากหลายยิ่งขึ้นได้อีกด้วย

หัวข้อของทุกคนน่าสนใจและมีวิธีคิดแก้ไข-พัฒนาที่แปลกใหม่มากครับ พอได้ขั้นตอนการคิดแบบใหม่ที่อาจารย์เป็นคนสอนเพิ่มเข้ามา ยิ่งทำให้จับจุดที่ควรทำความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น หลังจากจบคาบเรียนลงแล้ว พวกเราได้ถ่ายรูปที่ระลึกกับอาจารย์ผู้สอน จากนั้นพวกเราได้แยกย้ายแบ่งกลุ่มกันไปเที่ยวชมเมืองโอซาก้าต่อ

Day 6

วันนี้ผมเราได้เยี่ยมชมงานวิจัยของนักศึกษาจากห้องแล็บอื่นๆที่น่าสนใจมากครับ ทั้งการวิจัยเรื่องการโต้ตอบด้วยภาษาที่ 2 ว่าผู้พูดมีอาการกังวลขณะที่พูดหรือไม่ , งานวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมหุ่นยนต์แข่งขันฟุตบอล ส่วนแล้วแต่เป็นการวิจัยที่สตัยอดทั้งนั้น หลังจากนั้นพวกเราไปทานข้าวเที่ยงที่โรงอาหารของมหาวิทยาลัย เนื่องจากเวลาของช่วงนี้ค่อนข้างน้อยพวกเราจึงไม่สามารถเดินทางไปทานอาหารนอกมหาวิทยาลัยได้ พวกเราจึงทานกันในห้องมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นพวกเราได้เข้าเรียนการคิดเชิงธุรกิจ การที่จะตั้งตนเป็นผู้ก่อตั้งธุรกิจนั้นควรคิดถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ พวกเราได้แบ่งเป็น 2 กลุ่มเพื่อเสนอความคิดของแต่ละคนว่าอยากจะทำอะไรโดยไม่ต้องคำนึงถึงเงินทุนที่จะต้องใช้จ่าย , กระบวนการที่ย่างยากต่างๆ แคเสนอ

ไอเดียที่ตนเองชอบออกมา และจากนั้นก็เลือกไอเดียของคนในกลุ่มอื่นที่คิดว่าตนเองชอบที่สุดเพื่อคิดต่อยอดพัฒนาสินค้าหรือบริการ หลังจากจบคาบเรียนพวกเราคิดว่ามันเป็นคาบเรียนที่สนุกและแปลกใหม่ดี อาจจะเพราะว่าอาจารย์เคยไปทำงานอยู่อเมริกาเลยทำให้การคิด การบรรยาย ความรู้สึก คล้ายคนอเมริกัน เลยมีมุมมองอยู่เสมอ

Day 7

วันนี้พวกเราได้ออกมาดูงานที่บริษัท NEC บริษัทเกี่ยวกับ Information Technology ชั้นนำของประเทศญี่ปุ่น พวกเราตะลึงตั้งแต่ทางเข้าบริษัทของพนักงานที่มีบัตรรักษาความปลอดภัย พนักงานต้อนรับที่ต้อนรับพวกเราอย่างดี คอยเป็นห่วงว่าพวกเราจะฟังภาษาญี่ปุ่นออกหรือไม่ หลังจากที่พวกเราได้รับชมวิดีโอแนะนำบริษัทแล้ว พวกเราได้เข้าไปชมผลงาน การวิจัย เครื่องจักรที่ถูกพัฒนาโดยทางบริษัท เทคโนโลยีทั้งหลายถูกห้ามไม่ให้พวกเราถ่ายรูป เทคโนโลยีจดจำใบหน้าเพื่อที่จะสแกนเปิดทางเข้าประตู , เทคโนโลยีเกี่ยวกับหนังสือคู่มือที่ใช้กระจกกับมุมมองของผู้ใช้ให้เป็นเหมือนภาพสามมิติ , หุ่นยนต์โต้ตอบกับมนุษย์ , VR technology , เทคโนโลยีอ่านสายตาของมนุษย์เพื่อนำคำวิเคราะห์หาข้อมูลต่างๆ และอื่นๆอีกมากมาย ทั้งหมดล้วนเป็นผลงานและงานวิจัยที่จะทำให้ความเป็นอยู่ของมนุษย์เราสุขสบายและปลอดภัยยิ่งขึ้นในอนาคต ตอนที่ออกจากบริษัทพนักงานต้อนรับสาวสวยได้ออกมาส่งพวกเรา ตามมารยาทของคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นจะยื่นส่งแขกไม่ไปไหนจนกว่าแขกจะกลับสายตาพวกเขาไป หลังจากนั้นพวกเราก็ได้มาเยี่ยมชมสัญลักษณ์สำคัญของโอซาก้า ปราสาทโอซาก้านั่นเอง แล้วยานนอกก็สวยงามมากแล้ว

แต่อากาศค่อนข้างร้อน แดดแรง โซนที่ข้างในมีเครื่องปรับอากาศ พวกเราเริ่มต้นที่ชั้นบนสุด ออกมาด้านนอกเป็นระเบียงมองออกไปเป็นบริเวณจังหวัดโอซาก้าที่สวยงาม ลงมาเรื่อยๆเป็นชั้นจัดแสดงประวัติศาสตร์ รูปแบบการรบ บุคคลสำคัญ เรื่องราวต่างๆในยุคสงคราม และสภาพของปราสาทโอซาก้าและบ้านเมืองโดยรอบก่อนถูกทำลาย หลังจากนั้นพวกเรากลับไปที่ I-Site ของทางมหาวิทยาลัยเพื่อแนะนำตัว นักศึกษาต่อหลังจากที่คราวก่อนพวกเราแนะนำตัวกันไม่ครบ และได้ฟังอาจารย์ชะกะพูดถึงเรื่องงานวิจัยของอาจารย์ที่ทำพวกเราตื่นเต้นกันเป็นอย่างมาก

หลังจากนั้นพวกเราได้แยกย้ายกันไปตามที่ต่างๆ กลุ่มของผมได้อาจารย์ชะกะนำทางพาไปที่

通天閣 หรือ Tsuutenkaku อีกหนึ่งสัญลักษณ์ของโอซาก้าที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานก่อนถูกทำลายลงในสงครามโลก และได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ให้เป็นที่ตั้งตูดนักท่องเที่ยวมากกว่าเดิม หลังจากซื้อของฝากกับถ่ายรูปภายใน Tsuutenkaku แล้วพวกเราก็ลงออกมาหาอะไรทานกันภายในย่านแถวนั้น Tsuutenkaku ตอนกลางคืนที่มีไฟเปลี่ยนสีไปเรื่อยๆช่างสวยงามตระการตาจริงๆ

Day 8

หลังจากที่เมื่อวานพวกเราได้ไปเยี่ยมชมบริษัทชั้นนำด้านเทคโนโลยีของประเทศญี่ปุ่น วันนี้พวกเราได้เข้ามาเยี่ยมชม

Knowledge Capital สถานที่ที่ได้ชื่อว่าเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้ สถานที่ไว้สำหรับจัดแสดงผลงานงานวิจัยของมหาวิทยาลัยต่างๆ ด้านบนที่พวกเราขึ้นไปดูนั้นเป็นเหมือนกับพื้นที่ให้เขาเพื่อเป็นสถานที่ทำงานสำหรับคนที่อยากเปิดบริษัทแต่ไม่มีเงินทุน ไม่มีพื้นที่ สำหรับคนที่ไม่อยากทำงานอยู่แต่กับบ้าน อยากเปลี่ยนบรรยากาศในการทำงาน หาเพื่อนใหม่ๆในการทำงาน ติดต่อธุรกิจ ฯลฯ มีเครื่องดื่ม อาหาร แอลกอฮอล์ ไว้สำหรับบริการผู้ที่ต้องการด้วย เนื่องจากที่นั่นคล้ายๆห้างจึงมีร้านค้าเล็กๆน้อยๆให้ผู้คนที่เข้ามาได้จับจ่ายซื้อของ ด้านล่างที่เราลงมาดูนั้นเป็นที่สำหรับจัดแสดงผลงานงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับ เช่น ใยผ้าสำหรับซ่อมแซมบ้านอย่างง่ายที่แข็งแรงทนทานเป็นอย่างมาก , VR technology สำหรับควบคุมโดรนบังคับวิทยุ และอื่นๆอีกมากมาย

หลังจากนั้นพวกเราได้หาอาหารกลางวันทานกัน และกลับไปยัง **I-Site** อีกครั้งเพื่อประชุมว่าพวกเราจะทำ **Presentation** นำเสนอความรู้ต่างๆที่พวกเราได้รับมาจากทริปนี้นั้นมีประโยชน์อย่างไร และพวกเราจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างไรได้บ้าง และแยกย้ายกันกลับไปทำ **Presentation** ของแต่ละคน

Day 9

วันก่อนสุดท้ายคือวันนำเสนอความรู้ ประสบการณ์ที่พวกเราได้รับ การนำเสนอของแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไปตามหัวข้อที่พวกเราได้เลือกกัน หลังจากนำเสนอจบ พวกเราก็ได้รับใบประกาศนียบัตรจากอาจารย์กันทุกคนรวมถึงอาจารย์ที่ไปกับพวกเราด้วย และเนื่องจากเป็นวันสุดท้ายที่พวกเราจะได้อยู่ที่ญี่ปุ่นแล้ว พวกเราจึงใช้เวลาหลังจากที่นำเสนอเสร็จที่เหลือนั้นเดินซื้อของฝากครั้งสุดท้ายก่อนถึงเวลา

Farewell Party กลุ่มพวกผมได้ไปเดินซื้อของฝากย่าน **Namba** แล้วกลับมาเริ่มเก็บข้าวของที่โรงแรม

เมื่อถึงเวลาพวกเราก็ออกจากโรงแรมขึ้นรถบัสไปยังร้านอาหารที่จัดงานเลี้ยง พวกเราดื่ม พูดคุยสนทนากัน เรื่องงานวิจัย เรื่องความชอบส่วนตัว เรื่องความรักหนุ่มสาว เรื่องอนาคต มันสนุกมาก ๆ ครับ เสร็จแล้วพวกเราได้รับของที่ระลึกอันล้ำค่าจากอาจารย์ซะกะ แล้วก็แยกย้ายกันกลับโรงแรมเพื่อเก็บข้าวของเป็นครั้งสุดท้ายก่อนกลับประเทศไทย

Day 10

และในที่สุดวันที่ต้องกลับประเทศไทยก็มาถึง ผมยังรู้สึกอยากอยู่ต่ออยู่เลย เนื่องจากมีแฟนตักหนักนักศึกษาและอาจารย์จึงไม่สามารถมารับพวกเราที่สถานีรถไฟได้ พวกเราจึงนั่งรถไฟไปที่สนามบินเพื่อเตรียมตัวขึ้นเครื่อง และอาจารย์ชะกะกับนักศึกษาผู้ช่วยก็ได้มาส่งพวกเราที่สนามบินแทน รู้สึกได้ถึงความรักใส่ใจของคนญี่ปุ่นอย่างแท้จริงครับ เป็นทริปที่สนุกมากๆ ได้ความรู้ ข้อคิดเห็นมากมาย ไอเดียของโครงการที่อยากจะทำ และความคิดที่อยากจะเรียนต่อที่ประเทศอันแสนวิเศษ ตักก้าเนิดวัฒนธรรมอันงดงาม แข็งแกร่งแต่ละเอียดอ่อน อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ดินแดนแห่งอาทิตย์อุทัย

สุดท้ายนี้ผมหวังว่าเรื่องราวของผมจะเป็นชนวนที่ดีที่จะจุดไฟให้คนรุ่นใหม่ที่ไม่เคยได้สัมผัสความตื่นเต้น ความสนุก ความรู้ใหม่ๆ มุมมองใหม่ๆ ได้ไม่มากนักน้อยนะครับ

ขอบคุณครับ

นาย ภาณุทัต รัชฎสุวรรณ

